

Любен Каравелов

Пролет дойде и пиленце...

Пролет дойде и пиленце
по Балканът пее;
зелене са тревица,
слива са белее;
а Мургаш е още черна,
като черна врана,
тя жалостно и печално
гледа кам Балкана,
па му казва: „Ох, Балкане,
побратиме верни!
Темнее ми пред очите,
дните ми са черни!
Аз не мога и за напред
да търпа неволи
и да гледам как турчинът
детето ми коли;
аз не искам и за напред
мирно да робувам, –
за свобода, за щастие
само да бълнувам...
Не вярвам аз, че молитва
ще спаси раята:
свободата не ще екзарх,
иска Караджата“.

КРАЙ

Издание: Нова песнопойка. Народни песни и стихотворения. Съст. Любен Каравелов.
Под редакцията на Тодор Моллов. Варна: ЛитерНет, 2006
Първо издание: Нова песнопойка. Народни песни и стихотворения. Търново: Издала
редакцията на в. „Знание“, 1878.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/12027>]